

Środa, 9 marca 2016 r.

P8_TA(2016)0080

Wytyczne dotyczące budżetu na rok 2017 – sekcja 3**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2017, sekcja 3 – Komisja (2016/2004(BUD))**

(2018/C 050/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016, zatwierdzonego przez komitet pojedynczy w ramach procedury budżetowej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 ⁽⁵⁾ i dwa dotyczące go wspólne oświadczenia uzgodnione między Parlamentem, Radą i Komisją ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie nadrabiania zaległości płatniczych w latach 2015–2016 ⁽⁷⁾ uzgodnione w dniu 19 maja 2015 r.,
 - uwzględniając europejską prognozę gospodarczą Komisji (jesień 2015 r.) ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając roczną wizję wzrostu gospodarczego Komisji na rok 2016 ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając tytuł II rozdział 8 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8-0036/2016),
- A. mając na uwadze, że budżet na rok 2017 powinien utorować drogę ku wzrostowi gospodarczemu i tworzeniu miejsc pracy, w kontekście kruchej gospodarki zagrożonej przez sytuację na światowych rynkach wschodzących i bieżące napięcia geopolityczne;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0407.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 48 z 24.2.2016.

⁽⁶⁾ Zob. Załącznik do rezolucji ustawodawczej Parlamentu z dnia 25 listopada 2015 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0407).

⁽⁷⁾ Zob. Załącznik II do rezolucji Parlamentu z dnia 8 lipca 2015 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0263).

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/eeip/pdf/ip011_en.pdf

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/2016/ags2016_annual_growth_survey.pdf

Środa, 9 marca 2016 r.

- B. mając na uwadze, że na budżet na rok 2017 wpływ będzie miał rozwijający się kryzys migracyjny i uchodźczy;
- C. mając na uwadze, że budżet na rok 2017 zbiega się z przeglądem śródkresowym wieloletnich ram finansowych (WRF);
- D. mając na uwadze, że równowaga pomiędzy popytem wewnętrznym a handlem zagranicznym powoduje, że UE jest w pewnym stopniu ekonomicznie zależna od zmian zachodzących na świecie;

Uwagi ogólne

1. zauważa, że budżet Unii okazał się kluczowym zasobem w rozwiązywaniu niedawnych kryzysów i reagowaniu na potrzeby, które niekoniecznie zostały przewidziane podczas negocjacji nad WRF na lata 2014–2020, takie jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), migracja i kryzys uchodźczy lub geopolityczne napięcia w sąsiedztwie Europy stwarzające szereg poważnych wyzwań i sytuacji nadzwyczajnych, podczas gdy tempo ożywienia gospodarczego i inwestycji w UE pozostaje poniżej potencjału, a luka inwestycyjna utrzymuje się nadal;
2. podkreśla, że ograniczona zdolność budżetu Unii do przewyższania tych kryzysów na tym etapie wynika głównie z wykorzystania wszystkich dostępnych środków uzgodnionych w ramach negocjacji w sprawie WRF, a zwłaszcza wykorzystania specjalnych instrumentów, takich jak instrument elastyczności; przypomina o decydującej roli Parlamentu w kształtowaniu tych instrumentów podczas negocjacji w sprawie WRF; podkreśla jednak, że jeśli kryzys będzie się nadal pogłębiał, nawet pełna aktywizacja istniejących przepisów w zakresie elastyczności nie wystarczy do rozwiązania tego problemu; w tym kontekście wzywa Radę do ponownego rozważenia swego stanowiska w sprawie kwestii sporządzenia budżetu z uwzględnieniem specjalnych instrumentów WRF w celu złagodzenia ograniczeń ciążących na budżecie Unii; w związku z tym ponownie podkreśla swoje już dawno wypracowane stanowisko, zgodnie z którym środki na płatności dla instrumentów specjalnych (instrument elastyczności, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i rezerwa na pomoc nadzwyczajną) powinny być obliczane poza pułapem WRF, jak ma to miejsce w przypadku zobowiązań; oczekuje, że ta kwestia zostanie rozwiązana w kontekście przeglądu śródkresowego WRF;

Sporządzanie budżetu z uwzględnieniem prognoz gospodarczych oraz spójnie z europejskim semestrem na rzecz koordynacji polityki gospodarczej

3. odnotowuje europejską prognozę gospodarczą Komisji (jesień 2015 r.), która wskazuje na niewielkie ożywienie gospodarcze, chociaż nadal pozostające poniżej potencjału wzrostu UE; podkreśla jednak, że to ożywienie musi opierać się na wzmocnieniu podstaw wzrostu, aby pobudzić tworzenie miejsc pracy i powrót do pełnego zatrudnienia; zauważa, że długotrwałe i bardzo długie bezrobocie, w szczególności w najuboższych regionach Unii oraz wśród młodzieży, utrzymuje się nadal na niepokojących poziomach, a UE ma trudności z restrukturyzacją przemysłu; zauważa, że utrzymują się różnice pod względem rozwoju gospodarczego między europejskimi regionami oraz między państwami członkowskimi, i zwraca uwagę na przepaść między najuboższymi i najbogatszymi Europejczykami; odnotowuje ponadto pojawienie się nowych wyzwań, takich jak ryzyko spowolnienia gospodarek wschodzących rynków oraz światowego handlu, ze szczególną presją wynikającą z niestabilności na rynku chińskim, potrzebę rozwiązania kryzysu migracyjnego i uchodźczego oraz utrzymujące się napięcia geopolityczne;
4. odnotowuje ponadto roczną analizę wzrostu gospodarczego Komisji na rok 2016; wyraża przekonanie, że pobudzenie inwestycji, w tym poprzez lepiej skoordynowane zwiększenie inwestycji publicznych i prywatnych koncentrujących się na celach strategii „Europa 2020”, jest właściwą reakcją polityczną mającą na celu bardziej wyważoną politykę gospodarczą; uważa, że te dwa elementy powinny zostać wzięte pod uwagę przy sporządzaniu projektu budżetu na 2017 r., ponieważ powinno to pomóc w określaniu priorytetów w kontekście gospodarczym; apeluje zatem o większą synergię pomiędzy unijnym wymiarem europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej a budżetem Unii, co stanowi również podstawę dla stabilnej strefy euro;
5. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście starania Komisji na rzecz skutecznego wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu wsparcia priorytetów wskazanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący ustanowienia Programu wspierania reform strukturalnych i wzywa Komisję do zagwarantowania, że finansowanie zostanie wykorzystane w celu wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zgodnie z art. 174 TFUE;

Środa, 9 marca 2016 r.

6. ubolewa, że budżet Unii w ostatnich latach padł ofiarą obłudnego postępowania państw członkowskich, które skłoniło je do postrzegania swego wkładu do budżetu Unii jako obciążenia i traktowania go jako zmiennej dostosowawczej; podkreśla, że budżet UE jako budżet inwestycyjny może przynieść szczególnie istotną wartość dodaną, pobudzając wzrost, konkurencyjność i tworzenie miejsc pracy w państwach członkowskich; zwraca uwagę, że nie należy traktować wkładów państw członkowskich do budżetu Unii jako zmiennej dostosowawczej podlegającej warunkom makroekonomicznym; przypomina również o wartości dodanej budżetu Unii w odniesieniu do synergii i ekonomii skali; podkreśla szczególną sytuację regionów odizolowanych i peryferyjnych, i uważa, że wkłady państw członkowskich do budżetu UE nie powinny być ujmowane przy obliczaniu ich deficytów strukturalnych;

7. zauważa i wyraża ubolewanie, że unikanie płacenia podatków przez przedsiębiorstwa przynosi ogromne straty państwom członkowskim w dochodach podatkowych i w związku z tym prowadzi do zmniejszania ich wkładów do budżetu UE; uważa ponadto, że taka nieuczciwa konkurencja podatkowa w niektórych przypadkach oznacza przeniesienie PKB z jednego państwa członkowskiego do innego oraz przeniesienie DNB do rajów podatkowych poza UE, co skutkuje zmniejszeniem łącznych wkładów państw członkowskich do budżetu UE;

Przewycięzanie kryzysów

8. podkreśla fakt, że Unia w ostatnich latach musiała stawić czoła licznym kryzysom, w stosunku do których należy znaleźć całościowe podejście; podkreśla, że kryzys uchodźczy w Unii oraz w krajach sąsiadujących, spowodowany kryzysem w Syrii, nie został jeszcze rozwiązany; zauważa, że kryzys nasilił się w 2015 r. i utrzymuje się w 2016 r., wraz z nagłym i przytłaczającym wzrostem liczby uchodźców i migrantów uciekających do Unii w celu ubiegania się o azyl; podkreśla, że to dodatkowo wpłynęło na kryzys wewnętrzny; podkreśla, że budżet Unii zapewnił natychmiastową reakcję na kryzys i że powinien zostać znacznie zwiększony w celu skutecznego finansowania wdrażania polityk UE dotyczących zażegnania tego kryzysu, a także powinien służyć jako część europejskiego rozwiązania mającego na celu przewycięzanie tej sytuacji nadzwyczajnej;

9. podkreśla, że na budżet na rok 2017 wpływ będą miały wewnętrzne i zewnętrzne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, które mogą również przyjąć postać zagrożeń terrorystycznych lub ekstremizmu, a także wdrożenie wspólnego programu Unii i państw członkowskich mającego na celu zapewnienie unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; w tym kontekście podkreśla znaczenie unijnych instrumentów budżetowych, takich jak Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ISF), dla zmierzenia się z najważniejszymi wyzwaniami, w tym poprzez wzmocnienie środków zapobiegawczych, a także transgraniczną współpracę operacyjną;

10. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), który będzie służyć jako jedno z głównych narzędzi wzmocnienia inwestycji na poziomie UE i przyczyni się do pobudzenia tworzenia miejsc pracy; z zadowoleniem odnotowuje, że znacząca liczba projektów oraz operacji EFI została już zatwierdzona i że można dostrzec synergię między Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) a programem „Horyzont 2020”; wzywa Komisję do aktywnego ułatwiania synergii między różnymi funduszami UE i ustanowienia systemu umożliwiającego identyfikację przypadków łączenia finansowania UE; podkreśla potrzebę właściwego stosowania tablicy wyników; zachęca państwa członkowskie oraz podmioty prywatne do pełnego wykorzystywania zasobów finansowych dostępnych w ramach EFIS; przypomina, że budżet Unii stanowi trzon planu inwestycyjnego, gdyż to z niego pochodzić będzie kwota 8 mld EUR w środkach na zobowiązania i płatności niezbędnych do sfinansowania funduszu gwarancyjnego EFIS, z czego kwota 3,38 mld EUR została już uruchomiona w budżetach na lata 2015 i 2016; przypomina, że łączny margines na zobowiązania został w pełni wykorzystany na ten cel w 2016 r. i zauważa, że zgodnie z oceną skutków finansowych regulacji EFIS Komisja przewiduje podobny scenariusz dla projektu budżetu na 2017 r.; potwierdza swoje zaangażowanie na rzecz wzmocnienia programu „Horyzont 2020” oraz instrumentu „Łącząc Europę” poprzez roczną procedurę budżetową w celu zrekomensowania w możliwie jak największym stopniu cięć uzgodnionych podczas negocjacji w sprawie EFIS;

11. podkreśla znaczenie programów „Horyzont 2020”, „COSME”, programów finansowania MŚP, „Erasmus+” oraz programów i polityk, które wspierają rozwój sprzyjającego innowacjom środowiska i przyczyniają się do powodzenia strategii „Europa 2020”; z zadowoleniem zauważa wysokie wskaźniki absorpcji programów „Horyzont 2020”, ale wyraża zaniepokojenie niepokojąco niskim średnim poziomem skuteczności finansowania projektów, co skutkuje brakiem finansowania wielu doskonałych projektów; wzywa państwa członkowskie do szukania możliwości przejmowania tych projektów programu „Horyzont 2020”, które uzyskały pozytywną ocenę, ale nie mogą być współfinansowane ze względu na brak dostępności środków budżetowych; przypomina o istotnej roli małych i średnich przedsiębiorstw jako trzonu europejskiej gospodarki; podkreśla, że budżet UE powinien bardziej ułatwić dostęp MŚP do rynków i finansowania poprzez istniejące już programy, takie jak „COSME”; przypomina, że przyszłość Unii jest związana z jej zdolnością do wprowadzania innowacji w kluczowych strategicznych sektorach w celu zapewnienia europejskiej konkurencyjności w światowej gospodarce;

Środa, 9 marca 2016 r.

12. uważa, że w szczególności Europejska inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI) stanowi zasadniczy wkład w unijny priorytetowy cel dotyczący miejsc pracy i wzrostu gospodarczego; ponawia swoje zobowiązanie do dalszego finansowania tego programu w celu jego rozszerzenia, a tym samym zaoferowania większej liczbie młodych ludzi, w tym młodym migrantom przybywającym do UE, perspektywy skutecznego wejścia na rynek pracy poprzez otrzymanie dobrej jakości ofert zatrudnienia, możliwości dalszej nauki lub stażu; wyraża ubolewanie w związku z faktem, że podczas negocjacji w sprawie budżetu UE na 2016 r. nie zaciągnięto żadnych nowych zobowiązań na dalsze finansowanie YEI, choć bezrobocie młodzieży utrzymuje się na najwyższych poziomach w UE; przypomina, że ten cel musi być rozpatrywany wraz z koniecznością promowania mobilności młodych ludzi, wspieraną przez program „Erasmus+”; podkreśla znaczenie wspólnego oświadczenia trzech instytucji (Parlamentu, Rady i Komisji) w sprawie budżetu na 2016 r., w którym stwierdzono, że „zmniejszenie bezrobocia młodzieży pozostaje jednym z ważnych i wspólnych priorytetów politycznych”; w tym celu trzy instytucje „potwierdzają swoją zdecydowaną wolę optymalnego wykorzystywania zasobów budżetowych dostępnych w celu rozwiązania tego problemu, w szczególności Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych”; zauważa, że pomimo początkowych opóźnień we wdrażaniu tej inicjatywy i ciągłego zwlekania z wyznaczeniem organów dla programów operacyjnych YEI w wielu państwach członkowskich, obecne dane dotyczące wdrażania wskazują na pełną zdolność absorpcyjną; wzywa Komisję do przedstawienia oceny Europejskiej inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych najpóźniej do końca kwietnia 2016 r., a w każdym razie przed włączeniem przedłużenia programu do budżetu UE na rok 2017; podkreśla, że stałe rozwiązanie dla finansowania YEI w ramach nowych środków na zobowiązania do 2020 r. będzie częścią przeglądu śródrokresowego WRF; w tym kontekście podkreśla znaczenie przepisu Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) dotyczącego wsparcia dla młodych ludzi w wieku do 25 lat, którzy są młodzieżą niepracującą, niekształcąca się ani nieszkoląca się, w takiej samej liczbie, co pracownicy otrzymujący wsparcie w regionach o wysokiej stopie bezrobocia wśród młodzieży;

13. podkreśla, że zgodnie z ostatnim sprawozdaniem organizacji Save the Children 27 mln dzieci jest obecnie zagrożonych ubóstwem w UE; przypomina rezolucję Parlamentu z dnia 24 listopada 2015 r.⁽¹⁾ zalecającą ustanowienie gwarancji dla dzieci w celu wydzwignięcia dzieci z ubóstwa, zapewnienia im środowiska właściwego dla ich rozwoju osobistego oraz zapobiegania ich wykorzystywaniu i wykluczeniu społecznemu; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki tych państw członkowskich, które przyjęły niedawno strategię zmniejszenia ubóstwa wśród dzieci z zamiarem zmniejszenia ogólnych poziomów ubóstwa, w tym wśród dzieci i młodzieży; wzywa Komisję do dopilnowania, by państwa członkowskie przestrzegały Konwencji ONZ o prawach dziecka oraz zasad Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; uważa, że edukacja, opieka nad dziećmi, opieka zdrowotna, mieszkanie i bezpieczeństwo są podstawowymi potrzebami, do których ma prawo każde europejskie dziecko, w tym dzieci podróżujące i przybywające do Europy wśród uchodźców i migrantów;

14. przypomina o znaczeniu europejskich agencji w zapewnianiu wdrażania prawodawstwa europejskiego, a tym samym realizowaniu celów polityki UE związanych z konkurencyjnością, wzrostem i zatrudnieniem z jednej strony, i pomagających opanować kryzys migracyjny i uchodźczy z drugiej strony; nalega zatem, by zapewnić odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie na wydatki administracyjne i operacyjne w celu umożliwienia agencjom wypełniania przydzielonych im zadań i uzyskania jak najlepszych wyników; przypomina, w odniesieniu do kryzysu migracyjnego i uchodźczego, zwiększenie personelu i środków na agencje z obszaru wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w budżetach na 2015 r. i 2016 r.; podkreśla jednak, że konieczne są dodatkowe zwiększenia środków w budżecie na rok 2017, aby umożliwić tym agencjom poradzenie sobie ze zwiększonym obciążeniem pracą i dodatkowymi zadaniami; wzywa ponadto Komisję do zapewnienia zaktualizowanych i skonsolidowanych informacji oraz średnio- i długoterminowej strategii dotyczącej tych agencji;

15. wyraża zaniepokojenie utrzymywaniem się nierówności społeczno-gospodarczych i trudnościami w osiągnięciu unijnego celu konwergencji społeczno-gospodarczej; podkreśla, że budżet Unii powinien wspierać politykę konwergencji, integracji i spójności, w oparciu o ochronę i promowanie przedsiębiorczości, tworzenie godnych, wysokiej jakości i stabilnych miejsc pracy, zrównoważone wykorzystanie surowców naturalnych oraz ochronę środowiska naturalnego, poprzez dążenie do realizacji celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; wyraża szczególne zaniepokojenie w związku z niższym niż oczekiwano poziomem wykorzystania środków na płatności dla Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (FEAD);

16. uznaje znaczenie programów „Mleko w szkole” oraz „Owoce i warzywa w szkole” i sugeruje przeprowadzić analizę dotyczącą kwestii, w jakim stopniu możliwe byłoby zwiększenie ich finansowania; przypomina liczne kryzysy w ostatnich latach, między innymi kryzys rolny w szczególności ze względu na oddziaływanie rosyjskiego embarga; apeluje o dalsze

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0401.

Środa, 9 marca 2016 r.

działania, aby uczynić rolnictwo UE niezależnym od klimatu przy jednoczesnym łącznym zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych z rolnictwa i zapewnieniu efektywności ekonomicznej tego sektora;

17. przyjmuje do wiadomości, że pomimo uruchomienia znacznych środków budżetowych rozłożonych na lata 2015–2016 w celu rozwiązania kryzysu migracyjnego i uchodźczego, wciąż nie znaleziono rozwiązania, czy to w wymiarze wewnętrznym, w obrębie Unii, czy też zewnętrznym, w krajach pochodzenia uchodźców; podkreśla jednak, że środki budżetowe są niewystarczające oraz że potrzebne są pokaźne dodatkowe środki finansowe w celu rozwiązania tego kryzysu, ponieważ wzrostu liczby uchodźców i migrantów nie można traktować jako zjawiska przejściowego; podkreśla, że należy szukać rozwiązań długoterminowych, nie tylko w ramach rocznej procedury budżetowej, lecz również w ramach zbliżającego się śródkresowego przeglądu WRF; wzywa Komisję do przedstawienia średnio- i długoterminowego planu politycznego i finansowego, aby poradzić sobie z kryzysem migracyjnym i jego wpływem na budżet na rok 2017; zauważa, że wszystkie finansowane przez UE działania powinny być postrzegane jako inwestycje mające na celu stawienie czoła wyzwaniom związanym z uchodźcami i migracją; podkreśla potrzebę zajęcia się przyczynami źródłowymi zjawiska migracji poprzez poprawę warunków życia, w szczególności poprzez lepsze kształcenie i usługi medyczne oraz wzmocnione wsparcie inwestycji w infrastrukturę w krajach pochodzenia migrantów lub w krajach, w których w pierwszej kolejności szukają schronienia; podkreśla, że finansowanie związane z kryzysem migracyjnym i uchodźczym nie powinno osłabiać lub utrudniać wdrażania innych ważnych strategii politycznych UE; podkreśla w tym kontekście, że solidarność jest zasadą leżącą u podstaw budżetu UE; wyraża zaniepokojenie, że w sytuacji kryzysu uchodźczego solidarność jest nierówno okazywana w poszczególnych państwach członkowskich; ponawia apel do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego sposobu, w jaki budżet UE może nakłonić państwa członkowskie do bardziej zrównoważonego podejścia do solidarności;

18. wyraża głębokie zaniepokojenie brakiem odpowiedniej ochrony małoletnich na całej trasie w bezpieczne miejsce, i apeluje o przeprowadzenie dogłębnego dochodzenia w sprawie 10 000 zaginionych dzieci zgłoszonych przez EUROPOL;

19. podkreśla znaczenie wzmocnionego finansowania programów przesiedleń, procedur relokacji i działań dotyczących powrotów w szczególności w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji (AMIF), aby osiągnąć cele skutecznej europejskiej polityki azylowej i migracyjnej, jednocześnie zapobiegając nielegalnej migracji i zmniejszając to zjawisko; podkreśla potrzebę tworzenia możliwości w budżecie UE, aby rozwijać obszary ponownie zasiedlane i bezpieczne strefy na kontynencie afrykańskim oraz na Bliskim Wschodzie we współpracy z Unią Afrykańską, Ligą Arabską i UNHCR;

20. odnotowuje utworzenie regionalnego funduszu powierniczego Unii Europejskiej w odpowiedzi na kryzys w Syrii oraz tymczasowego funduszu powierniczego na rzecz stabilności i zajęcia się podstawowymi przyczynami nielegalnej migracji oraz wysiedleń ludności w Afryce; wzywa państwa członkowskie do dotrzymania obietnic i dopasowania wkładu UE do tych funduszy wynoszących 2,3 mld EUR; wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z niskim poziomem wkładów finansowych państw członkowskich; podkreśla, że konieczne będą dalsze wysiłki finansowe w celu zapewniania pomocy humanitarnej na szlakach tranzytowych i sprostania wyzwaniom związanym z rosnącą liczbą uchodźców; podkreśla, że brak odpowiedniego finansowania pomocy humanitarnej, w tym działań związanych ze zdrowiem i kształceniem w obozach, skłonił większą liczbę uchodźców do wyruszenia w ryzykowną podróż do UE; przypomina, że wyżej wspomniane fundusze zostały utworzone w odpowiedzi na brak elastyczności i finansowania w odniesieniu do budżetu UE; nalega, by działania podejmowane w celu rozwiązania problemu migracji i uchodźców nie odbywały się kosztem polityki rozwojowej UE w innych dziedzinach, oraz by w odniesieniu do wszystkich działań UE w tej dziedzinie przestrzegane były zasady rozliczalności;

21. podkreśla, że państwa członkowskie potwierdziły swoje zobowiązanie na nieformalnym spotkaniu szefów państw i rządów zorganizowanym w dniu 23 września 2015 r. w celu omówienia kwestii migracji, na szczycie Rady Europejskiej w dniu 15 października 2015 r. oraz na szczycie w La Valletcie w dniach 11–12 listopada 2015 r.; przypisuje najwyższe znaczenie publicznym oświadczeniom Rady dotyczącym reakcji na niespotykany do tej pory kryzys migracyjny i uchodźczy; oczekuje, że Rada spełni oczekiwania wywołane jej własnymi oświadczeniami i decyzjami związanymi w szczególności z dopasowaniem wkładów państw członkowskich do wsparcia z budżetu UE funduszu powierniczego Madad i funduszu powierniczego na rzecz Afryki oraz pełnym wdrożeniem wstępnego wniosku Komisji w sprawie Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji; zauważa, że niektóre państwa członkowskie wnoszą dodatkowe wkłady poprzez inne programy pomocy humanitarnej, takie jak Światowy Program Żywnościowy i UNHCR;

Środa, 9 marca 2016 r.

22. z zadowoleniem przyjmuje zasady i cele planowanego Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji wynoszącego 3 mld EUR i wzywa każde państwo członkowskie do wypełnienia swych zobowiązań politycznych i zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego w ramach pakietu Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji; jest w pełni zdecydowany stosować wszelkie polityczne i instytucjonalne środki nacisku w celu zapewnienia, że państwa członkowskie wypełnią swoje zobowiązania dotyczące wkładów do regionalnego funduszu powierniczego na rzecz Syrii, kryzysowego funduszu powierniczego dla Afryki oraz Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji; oczekuje, że Komisja wyjaśni, w jaki sposób wkład Unii powinien zostać udostępniony w ramach poszczególnych pułapów budżetu Unii na rok 2016 i 2017; krytykuje fakt, że Rada i Komisja wykluczyły Parlament z dyskusji na temat utworzenia instrumentu i uruchomienia wkładu Unii, o czym świadczy oznajmienie przez Komisję zamiaru finansowania wkładu Unii za pomocą przesunięć środków z niedawno przyjętego budżetu Unii na rok 2016 oraz naruszenia marginesów budżetu na rok 2017; podkreśla ponadto potrzebę zwiększenia wpływu wydatków zewnętrznych UE; wzywa Komisję do opracowania wniosków dotyczących sposobu wzmocnienia synergii między unijnymi instrumentami finansowania zewnętrznego oraz zwiększenia spójności ich podejścia strategicznego; uważa, że te fundusze powiernicze, a także Instrument Pomocy dla Uchodźców, nie są ujęte w budżecie UE, ani poza nim, tym samym nie podlegając niezbędnej rozliczalności i procesowi demokratycznemu przewidzianym w metodzie wspólnotowej, i w związku z tym zamierza ściśle monitorować ustanawianie funduszu i instrumentu oraz ich wdrażanie; podkreśla, że powyższe działania stanowią wyraźne naruszenie uprawnień Parlamentu jako organu władzy budżetowej;

23. zwraca uwagę, że sytuacja geopolityczna we wschodnim sąsiedztwie jest niepewna i wzywa UE do zapewnienia wzmocnionego wsparcia dla krajów wdrażających obecnie układy o stowarzyszeniu, aby wspierać realizację reform i zapewnić pogłębienie relacji między UE a odpowiednimi krajami;

Płatności

24. przypomina, że w budżetach na lata 2015 i 2016 Komisja w wielu przypadkach wstrzymywała się od zwrócenia się o dodatkowe środki na płatności w odniesieniu do reagowania kryzysowego (koncentracja wydatków na wstępie w wysokości 2 mld EUR dla Grecji, pierwsze inicjatywy w zakresie migracji), zamiast tego powracając do przenoszenia już istniejących zasobów; podkreśla, że zwiększyło to presję na środki na płatności w 2016 r. i w kolejnych latach, przywracając potencjalnie sytuację, w której środki mogą okazać się niewystarczające na zaspokojenie rzeczywistych potrzeb wynikających z programów finansowych w poszczególnych działach, wywierając bezpośredni wpływ na liderów projektów i obywateli; wyraża zaniepokojenie, że sytuacja ta, w połączeniu z opóźnieniem w rozpoczęciu wdrażania programów w ramach wspólnego zarządzania, może spowodować nawrót warunków, które doprowadziły, pod koniec ostatnich WRF, do niespotykanego dotychczas poziomu zobowiązań pozostających do realizacji oraz niemożliwego do zrównoważenia poziomu zaległości w zakresie niezrealizowanych wniosków o płatność; przypomina swoją wyrażaną od dawna opinię, że nieprzewidziane potrzeby w zakresie płatności powinny być finansowane za pomocą nowych środków;

25. apeluje o pełne wdrożenie wspólnych oświadczeń w sprawie płatności uzgodnionych pomiędzy Parlamentem, Radą i Komisją w 2015 i 2016 r.; przypomina o zobowiązaniu do odbycia w ciągu bieżącego roku co najmniej trzech posiedzeń międzyinstytucjonalnych poświęconych płatnościom, aby podsumować stan realizacji płatności i uwzględnić zmienione prognozy; zauważa, że Komisja ogłosiła w 2015 r. zaległość na koniec roku wynoszącą 8,2 mld EUR, co stanowi prawie połowę pierwotnie przewidywanej kwoty; zamierza poruszyć tę kwestię na pierwszym posiedzeniu międzyinstytucjonalnym poświęconym płatnościom w marcu 2016 r., aby określić przyczyny tej rozbieżności i możliwy długoterminowy wpływ na prognozy płatności; oczekuje, że w trakcie czytania budżetu Unii na rok 2017 Rada uwzględni kwoty zatwierdzone na posiedzeniu w kwietniu 2016 r. i będzie ich w pełni przestrzegać; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi i Radzie, zgodnie z uzgodnieniami zawartymi we wspólnym oświadczeniu przyjętym w ramach procedury budżetowej na rok 2016, długoterminowych prognoz dotyczących spodziewanej ewolucji płatności do końca WRF na lata 2014–2020, aby uniknąć zatorów płatniczych w drugiej połowie WRF;

26. zwraca uwagę, że wdrażanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych powinno nabrać tempa w 2017 r. i ostrzega przed niedofinansowaniem środków na płatności w celu pokrycia zwiększonego poziomu absorpcji; zachęca Komisję do ustanowienia płatności na niezbędnych poziomach w projekcie budżetu; wyraża zaniepokojenie z powodu późnego przyjęcia programów operacyjnych oraz ryzyka powstania zaległości w odniesieniu do nieuregulowanych rachunków w drugiej połowie okresu obowiązywania WRF; zachęca Komisję do aktywnej współpracy z państwami członkowskimi i do wezwania tychże do poczynienia wszelkich starań w celu zapewnienia szybkiego wyznaczenia instytucji programowych, których brak był główną przyczyną obecnych opóźnień; z zadowoleniem przyjmuje zdolność

Środa, 9 marca 2016 r.

Komisji do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi na ich wniosek, w szczególności w zakresie dostosowania, w stosownych przypadkach, programów operacyjnych w celu umożliwienia większej synergii pomiędzy europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, a wewnętrznymi wyzwaniami związanymi z kryzysem uchodźczym;

Inne kwestie o szczególnym znaczeniu

27. przypomina znaczenie uwzględniania aspektu płci, które powinno stanowić podstawę strategii politycznych Unii w charakterze zasady horyzontalnej; wzywa Komisję do stosowania, w odpowiednich przypadkach, zasady uwzględniania aspektu płci przy przygotowywaniu projektu budżetu na 2017 r.;

28. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w dniu 12 grudnia 2015 r. w Paryżu przez 196 stron ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu dotyczące powszechnego, wiążącego, dynamicznego i zróżnicowanego porozumienia mającego na celu stawienie czoła wyzwaniom związanym ze zmianami klimatu; ubolewa jednak nad faktem, że brak jest jasności co do sposobu, w jaki państwa będące donatorami będą realizowały roczny cel wynoszący 100 mld USD na wsparcie krajów rozwijających się, a zwłaszcza w jaki sposób uzgodnią one wspólną metodologię obliczania finansowania działań związanych z klimatem; zwraca uwagę, że kwestia ta musi zostać rozwiązana przed COP 22 w Marrakeszu i oczekuje, że Komisja przedłoży skonsolidowane unijne ramy regulacyjne, które w pełni wypełniają wszystkie zobowiązania podjęte w Paryżu i antycypują takie finansowanie w jej projekcie budżetu na 2017 r.; przypomina, że UE uzgodniła, że co najmniej 20 % jej budżetu na lata 2014–2020 – czyli 180 mld EUR – należy przeznaczyć na działania związane ze zmianą klimatu, i że niezbędne jest doprecyzowanie budżetu UE w odniesieniu do kwestii związanych z klimatem; zwraca się do Komisji o kontynuowanie wspierania wydatków unijnych na zrównoważoną, efektywną infrastrukturę i zrównoważone środki transportu; zachęca Komisję do szybkiego wdrożenia konkluzji Rady z dnia 17 listopada 2015 r. dotyczących funduszy polityki spójności i przeciwdziałania zmianie klimatu;

29. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz rozwoju strategii „budżet UE zorientowany na wyniki”; wzywa Komisję do wykazania postępów w obszarze uproszczenia finansowania UE, w szczególności w odniesieniu do zmniejszenia obciążeń w realizacji projektów finansowanych przez UE i zarządzania nimi; podkreśla, że szczególną uwagę należy poświęcić wydajności instrumentów finansowych w ramach unijnych programów finansowania, które mogą dotrzeć do ważnych grup docelowych, takich jak MŚP, innowacyjne przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa; uważa ponadto, że oprócz instytucji unijnych, duża odpowiedzialność spoczywa również na państwach członkowskich z uwagi na fakt, iż 80 % budżetu objętych jest „zarządzaniem dzielonym”; wzywa zatem państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań w celu zagwarantowania należytego zarządzania finansowego i zmniejszenia odsetka błędów oraz unikania opóźnień w realizacji programów wchodzących w zakres ich odpowiedzialności; podkreśla potrzebę większego skupienia się na rozwoju odpowiednich ilościowych i jakościowych wskaźników wyniku w celu dokonywania pomiaru wyników i uzyskania konkretnego obrazu efektu wydatków UE w gospodarce realnej; wzywa wszystkie państwa członkowskie do promowania i wprowadzania konkretnych środków aktywnej walki z korupcją w zamówieniach i przetargach publicznych;

30. potwierdza swoje poparcie dla międzynarodowego programu inżynierskiego i badań naukowych ITER i zobowiązuje się do zapewnienia mu odpowiedniego finansowania; jest jednak zaniepokojony, że w odniesieniu do tego programu mogą powstać dalsze opóźnienia i dodatkowe koszty, a także wiążące się z tym potencjalne następstwa dla budżetu Unii; w związku z tym ubolewa, że nie był w stanie dokonać oceny poziomu środków na ITER na 2016 r. w odniesieniu do zaktualizowanego planu i harmonogramu płatności; oczekuje, że ten zmieniony plan zostanie uwzględniony w przygotowaniach projektu budżetu na rok 2017; apeluje o odpowiedni mechanizm rozliczalności zapewniający jasny ogląd kwoty zasobów finansowych udostępnionych na międzynarodowy projekt i oceniający ich racjonalne wykorzystanie;

31. przypomina, że ostateczne porozumienie w sprawie WRF na lata 2014–2020, zgodnie z art. 2 rozporządzenia w sprawie WRF, zawiera wniosek dotyczący obowiązkowego przeglądu WRF na lata 2014–2020, któremu towarzyszyć ma wniosek ustawodawczy dotyczący dokonania przeglądu WRF do końca 2016 r.; podkreśla, że celem przeglądu/rewizji jest ocena funkcjonowania WRF pod względem jakościowym i ilościowym oraz zajęcie się systemowymi niedoborami w budżecie Unii, a także zapewnienie Unii wystarczających środków pozwalających na skuteczne stawienie czoła kryzysom wewnętrznym i zewnętrznym oraz finansowanie zmieniających się priorytetów politycznych na drugą połowę obecnych WRF; podkreśla, że Rada powinna spełnić oczekiwania wynikające z oświadczeń i decyzji Rady Europejskiej; w związku z tym podkreśla, że Rada powinna przejąć odpowiedzialność za udostępnienie niezbędnych środków w celu sprostania finansowaniu nowych zadań i nieprzewidzianych okoliczności, w tym poprzez podwyższenie pułapów przewidzianych

Środa, 9 marca 2016 r.

w WRF; zamierza przyjąć spójne podejście w negocjacjach w sprawie budżetu na 2017 r. i przeglądu WRF; wyraża poważne wątpliwości, czy działania w reakcji na odnośne kryzysy mogą być finansowane – biorąc pod uwagę ograniczenia obecnych WRF; zwraca ponadto uwagę, że przegląd WRF w 2016 r. stanowi okazję do dostosowania środków w nich ujętych oraz rozszerzenia elastyczności w ramach WRF;

32. potwierdza swoje poparcie dla koniecznej dogłębnej reformy systemu zasobów własnych Unii i przywiązuje najwyższą polityczną wagę do prac Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych utworzonej w ramach porozumienia w sprawie WRF na lata 2014–2020; oczekuje od Komisji i Rady uwzględnienia ostatecznych wniosków, które spodziewane są przed końcem 2016 r., w tym wszelkich nowych propozycji dotyczących zasobów własnych; przypomina, że głównym celem reformy zasobów własnych jest uczynienie dochodów w budżecie Unii bardziej autonomicznymi, a także stabilniejszymi, prostszymi, sprawiedliwszymi, bardziej zrównoważonymi i przewidywalnymi, jednocześnie zmniejszając również obciążenia wynikające z nadmiernych wydatków z budżetów krajowych oraz zwiększając przejrzystość i widoczność dla obywateli, lecz bez zwiększania ogólnych obciążeń podatkowych dla obywateli; uważa, że aby osiągnąć całkowicie niezależny budżet UE, muszą zostać zaangażowane rzeczywiste zasoby własne;

o

o o

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.
